

וגידעון פת נושא את שם המישפחה שאימצה

אותו בילדותו

לו, והוא ענה שהוא אינו מר-צא סיבה לעשות שימוש ב-חיי הפרטיים למטרות פולי-טיות, והוא מוותר על האהדה שיש בציבור לילדים מאומ-צים.

■ ח"כ-הליכוד לשעבר,

משה שחל. כאשר העלה בגין לפני ח"כ האגודה אב-רהם שפירא את הטיעון שסיפור הגולן מופיע בקווי-היסוד של הממשלה, ולכן לא תקף לגבי המיכתב שכתב בגין, שבו העניק לסייעת אגו-דתי-ישראל חופש-הצבעה בענ-ינים מדיניים, שיגר שפירא את הרצוג אל שחל, שהוא מישפטן במיקצועו, כדי לברר

שיחותיו השבועיות מדי יום ראשון בבוקר, בין השעות שמונה ותשע, כאלפני רשות-השידור לפני שהוא בא לישי-בת הממשלה.

■ עכשיו מתברר שלא רק ח"כ המערך חיים הר-צוג היה מעורב במרד של אגודת-ישראל נגד ראש-הממ-שלה מנחם בגין, אלא גם יו"ר סיעת המערך בכנסת,

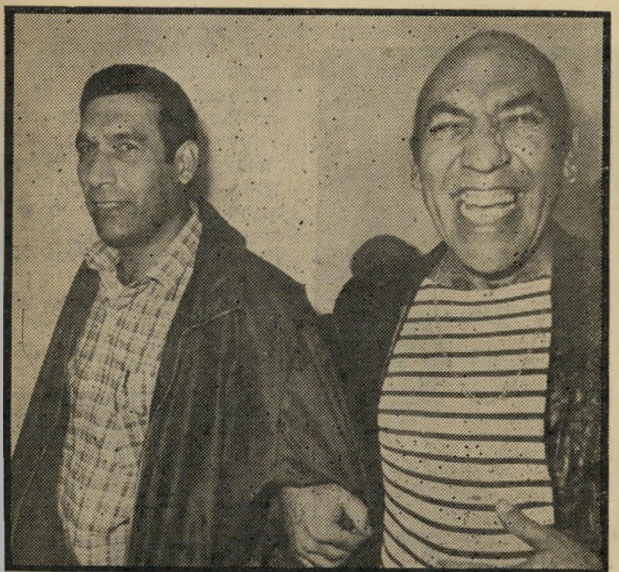
שמע ממכשיר-הרדיו את בורג עצמו מדבר באידיש ומפרש את פרקי היום בתנ"ך. מסת-בר שמוה שנים הפרשן של שידורי ישראל באידיש לפר-קי התנ"ך הוא שרהפנים, וה-תוכנית משודרת פעמיים בש-בוע במסגרת התוכניות לעו-לים, בורג, שהוא גם רב מוס-מך ובעל ידע רב בסיפורי-הקודש, נוהג להקליט את שתי

■ ח"כים שישבו במיז-נון-הכנסת ביום השלישי האי-חרון לא הבינו מה מתרחש. שרהפנים, הד"ר יוסף בורג, שישב עם קבוצת אורחים מ-ארצות-הברית, קם וניגש ל-רדיו שבמיזנון, כשאחריו צו-עדים אחריו. השעה היתה חמש דקות אחרי השעה שש, והכל היו בטוחים שהוא רץ לשמוע חדשות. מי שהתקרב

שלבשה שימלה שחורה שאליה מוצמד פרח גדול, ניצלה רגע של פנאי, וכשקיבלה את פני הצייר מנשקה קדישמן ליטפה את זקנו בהתפעלות. אורה יוצא-דופן היה העציר המשוחרר מגרמניה שימעון ("בושי") רימון, שנמנע מדבר עם סקרנים ועיתונאים שהיו במקום. גם בו דחק ליפשיץ להישאר, אך כושי לא נענה לו ויצא אל מחוץ לגלריה.

היום כוסית עם האורחים שבאו לפתיחת תערוכתו. בין האנשים שבאו היה כתב-הטלוויזיה רפיק חלבי, שהת-נשק ולחץ ידיים עם הצייר עד כדי הורדת ידיים. ליפשיץ ביקש מחלבי שלא יעזוב מוקדם כל-כך, ואף הזכיר לו את הלילות המשותפים שבילו בירושלים. אשתו, עדה,

אם צודק בגין. שחל הסביר לשפירא שבגין טועה, שכן קווי-היסוד של הממשלה כוון הם כ"הסכם כללי", ואילו ה"מיכתב, כמוהו כ"הסכם מיו-חד", המחייב יותר. שחל הס-ביר לשפירא גם שאילו היה טיעונו של בגין נכון, לא היתה משמעות למיכתב שהע-ניק לאגודת-ישראל. שפירא השתמש בטיעונים אלה בסג-י שחו עם בגין.

■ שרהתעשייה, גידעון פת, נושא את שם מישפחתה של דודתו. פת, שהתייתם מ-אמו בגיל 4, גדול על-ידי דו-דתו, ששם-מישפחתה היה פת. אחיו היחיד, אפרים עיני-בל, שהיה מפקד בית-הספר לצניחה, נהרג בעבר בתאונת-דרכים צבאית. פת, שבתקופת-היותו בכנסת פעל בענייני אי-מוץ, נשאל מדוע מעולם לא השקף את פרטיו האישיים הלי-

מישאל בזק הנובחרים של 1981

שנת 1981 חלפה. אנשים שונים התבקשו, כל אחד בתחמו, לציין את הדמות החיובית והדמות השלילית של השנה החולפת במישאל-בזק של העולם הזה. תשובותיהם:

■ דו"ר אבירן ספרות ושירה: "אני לא מתעניין בעולם השירה והספרות הישראלית. הדמות השלילית זה בגין. שעושה מאמצים נואשים לפתח פעילות רטורית בלשון קדם-ביאליקית. הדמות החיובית עסוקה כרגע בכל מיני עבודות חשובות."

■ עדי אמוראי, כלכלה: "האיש השלילי הוא מי שנחשב כאילו אדריכל-ההישגים, יורם אידור, משום שהתיקון הטכני שהוא השיג ב-עקומת האינפלציה הוא תיקון זמני, במחיר החרפת התהליכים בעתיד. אבל עיקר ניזוק בכך שהוא נטע בקרב הצרכנים את האשליה שעל-ידי הגדלת הצריכה של מוצרים ברייקימא, כמו טלוויזיות ומכוניות, מתקנים את מצב המשק, שזה נזק ארוך-טווח. הדמות החיובית היא הייצואן היש-ראלי, שהמשיך להיאבק ולייצא גם כאשר התמורה שבטבעות האירופיים הותירה אותו ללא רווחים, מתוך הבנה שאין לאבד שוקים שנרכשו בעמל כה רב."

■ שלמה בר-שביב, תיאטרון: "השחקן הטוב ביותר של השנה, ללא מרכאות, זה ראש-הממשלה מנחם בגין, שהוא אבירה לתיאטרון, ואני אומר זאת אפילו בקינאה מסוימת. יש לו רק חיסרון אחד — שהוא יכול להשתתף רק בהצגות-יחיד. השחקן השלילי של השנה — פה יש לי בעיה. דומני שזה פולני אחר, ירוולסקי, שתיק את התפקיד הרע של השנה. בקיצור, שני השחקנים הם טובים, אך כל אחד גילם תפקיד אחר."

■ שאול רישי, קולנוע: "איני יכול להצביע על איש, אלא על אירועים. הדבר הכי משמח שקרה בארץ זה שנוכחתי לדעת שיש צוותים שמסוגלים ואפילו יודעים לעשות סרט. אך האכזבה היא שהם אינם יודעים איזה סרטים לעשות."

■ שרה דורון, כנסת: "אני לא מוכנה לדבר על דמות שלילית. בכנסת לא אוכל לציין מישהו חיובי, כי יש לי המון חברים. זה כמו לשאול ילד את מי הוא אוהב יותר, את אבא או את אמא. הדמות החיובית שעולה על דעתי היא, כמובן, ראש-הממשלה, שהוא מדינאי ולא פוליטיקאי, ושיועד לקבל החלטות חשובות."

■ אליעזר שוסטק, ממשלה: "מה, עוד מישאל? אין דמות שלילית. בכלל לא קיימת. כל הדמויות סביב לשולחן-הממשלה הן חיוביות."

■ אהרון פאפו, טלוויזיה: "הדמות החיובית זהו הכלב מתוך הסדרה יד לנת צר, המסודרת בכל מוצאי-שבת בשעה שש בערב. זהו כלב המביא ישועה לכל הזקוק לעזרה; בעל אופי טוב ורחמים רבים; אוהב את עמו ואת קהילתו. הדמות השלילית היא של אותם כתבים ועורכים, שבמשך השנה התעקשו, מתוך אובססיה, להביא אל המסך את באסם, שכעה, ראשד אל-שוואה ושאר אנשי אש"ף, ושהפכו את המסך לבימת-העבודה שלהם. אמנם, לאחרונה, נכראה שהכירו בטעותם — אך בהשוואה למעשיהם צריך היה לדרוש את הכלב בספר הזהב של הקרן הקיימת לישראל."

■ חנניה גיבשטיין, רשויות מקומיות: "כל אחד שעובד בעבודה האפרה הונו עושה עבודה חשובה, והוא דמות חיובית. איני יכול לחשוב על דמות שלילית פשוט איני יודע על מישהו שנשכח וששמעתי על כך."

■ רם ישי, רפואה: "דמות שלילית לא תקבל ממני. אציין שתי דמויות חיוביות. הראשון הוא הרופא הצנחן שבפעולה בצפון כימעט נהרג, כשנתן עזרה לפצוע, והוא מסמל את דמות הרופא. השני הוא הפרופסור קלמן מן, מי שהיה מנכ"ל הדסה, שפרש במהלך השנה לגימלאות."

■ יגאל תומרקין, אמנות: "למרות שקל מאוד לשבח מתים, בחרתי בהנרי שלזינגר המנוח, אמן שהיה אוהב על אמנים ולא על אוצרי-מוסיאונים. אני הייב להזכיר את סיפרו של יאיר גרבוז, ברוך לקולנוע, בצד החיובי. באינטרספק-טיבה למיספר 1984, פחד העשור בעיני הוא אריק שרון. ברייטברג היתה האוצרת המדוברת של השנה. התערוכה המגוחכת של השנה היתה של אוסולדו רומברג, שהתקיימה במוסיאון תל-אביב, שבה נעשו אנליות צבע ופילוסופיה על תולדות האמנות ברמה של להיטון או את. וכרציי-נות של מורה נבוכים לרמב"ם."

■ נירה לירסקי, מישפט: "יש לי דמות אלילית, אך אני לא רוצה להגיד את שמה. לגבי דמות חיובית קשה לי להצביע על מישהו יוצא-דופן בעולם המישפט. שיצדיק את הבחירה."